

Si in gres qd sit ens compositum? Resol: ens compositum e illud qd
si e singulare, n uenit in compositionem unius p se o alio, si uo e (cui prae
in qd dente compositi. P. qd nichil aliud nisi a partibus eius ens
compositum.

Ita. qus compositi unius p se a diuisi speciem, et spēs a diuisi induante: qd
et entia composita. Resol: ens n componitur unu p se p totum, et tamē in me-
tho. Quid. componitur unu p se a gē rei, et tamē pēs plūre, negatis, qd
compositio p totum n tollit, qd ens in se sit compositum; sāt e qd qia, et spēs p-
dicte in qd d inferioribus compositi, ut sint composita in ordine ad pntium.

Infer: qd sāt qus, et spēs sāt in composita p totum, qd p totum componit
sicut diuisi e in composita, qd p totum componit a gē. Resol: ubi sit in composita
in ordine ad pntium neg. si in composita uelut p totum, et p totum, transeat, qd ens
compositum pntate e id qd sāt pntate in qd d inferioribus compositi, et hoc sāt e
ad complementum pntate, et ita se hēt qus et spēs in partium, lo aliquid cum
illis componant, tamē tota dicitur composita suis inferioribus. Diuisi uo e in composita
qd pntate in gē et pntium adiacentis.

Resol: ens in compositum e illud, qd si e singulare componit
o alio unu p se. Ug. mā, qd componit o fia, si e (cui prae in qd d inferioribus
in compositi, Ug. mā in (cui prae. Itaq. et illa mā, qd ex nā sua e in composita, et semper
dicit e hēntem ordinem suū, tamē ad suū complementum. Note, aliq. entia
eē sol in composita, qd sāt in se e composita. Ug. pēs unigenie aquae in compo-
sitione sit in composita, qd faciunt unu p se sō se parata manent composita, et ideo
absē possunt dici entia composita, et sol in composita qd sāt in compositione.

Disputatio 2.
De predicamento Subiecti
Sectio 1.

Quid sit Subiā pntalis.

Subiā late sumptō de finitē - ens p se existens - subiā uō pntali d q̄ hic loquimur finitē - ens p se subsistens - parti subsistens, dē itiq̄ complete ita ut subiā pntali n̄ sol̄ sit subsistens independēter a subto inhatiois, sed et a subto informatiois, et a totō cuius sit pars, sic existente nō, et hīc q̄ si subiā subsistens, sed incomplete, q̄ si p̄s q̄ ordantē ad componendum unū totū complete.

Des subiā fōies et nō subsistit in se; om̄o comonicate infōib; q̄ n̄ si subiā pntales. P̄ des aut̄ subiā fōies n̄ subsistunt in aū exercite cond. in aū signato, neg. aut̄: subiā ex om̄i n. fōies subsistunt exercite rōe suōu infōitōem, neq̄ hāc comonitōem p̄p̄e rōis ad infōitōem solit rōem subsistendi q̄a subiā n̄ sol̄ imp̄t comonitōem alteri rōi, et n̄ infōitōib; q̄ n̄ st̄ tūq̄ d̄is p̄ ab ip̄sā d̄comonitōe.

Hinc duces subiā singularēs hēre suās subsistias singulāres, et subiā fōies hēre et subsistias fōies, sine in aū signato. q̄a p̄ nō aliq̄ p̄tatiōem rep̄itōem in oib; singulāribus signū ē q̄ illi complete rōem alicuius n̄ fōies, q̄ in q̄ comonitōem: ad oīa singularia subiātia hēnt subsistias singulāres: q̄o et subiā fōies hēnt subsistiam fōiem.

Quare. 1. q̄ nō dicitur subiā? P̄ subiā pntatōem n̄ dicitur p̄p̄e et univocē sol̄ ē eam d̄comonitōem Subiā. et Subiā finitē id q̄ nō in subto, neq̄ d̄ aliq̄ subto dicitur - parti id q̄ ē quicū d̄notat unitōem in nomi- ne et etia; et p̄ illam rēmittunt entia analogā q̄ n̄ st̄ pntalia, parti q̄ n̄ ē in subto, excludit acciā, q̄ st̄ in subto inhatiois. q̄ partem, neq̄ d̄ subto dicitur, rēmittunt 2. subiā, q̄ dicitur d̄comonitōem infōib;.

Repl. hoc predicatū q̄am hō, ē 1. subiā; et tū dicitur d̄plurib; q̄a unū ē dicitur, Plūs ē q̄am, Plūs ē q̄am hō, q̄o 1. subiā dicitur d̄ aliq̄ subto,

R^o ad mai hoc peccatu q^oam ho, n^o e^o 1^om subiam p^ontatem, q^o e^o compositu p
 accens; eo q^o constat na certa, et vna induante in certu q^o faciunt unum p
 accens, et ideo n^o e^o ens p^ontate q^o dei e^o unius essie, et si Atlas ut explaret tam
 subiam aduixerit in explum, q^oam ha^o usq^o fuit hoc peccato inexto, ho indivi-
 duu certi.

Definiunt 2° subie q^oia, et sp^os sub q^obus inst 1° q^o sub 2° subia collo-
 cant 1° ut inferiora essentia. Inst. 2° subia st in primis, ut pes in toto: q^o male dixi
 1os subias pari sub secundis. R^o dist. ans 2° subia st in primis, ut pes aut, cond.
 ut pes partes neg. ans. et sic prante 2° subie d^o primis, tam q^onta poalia, et
 1° subia st inferiora secundaru. Note hoc in in vno, iam n^o e^o 1^om subiam, s^o 1^om
 q^o singularitate q^o vnam induantem.

V Subia Didate in primam et 2^{am}?

Dis n^o leuis e^o q^o didate in hac deuitioe subia in primas, et 2° subias: et r^oo
 pficultatis e^o q^o h^o q^o didate e^o 1° subia, et 2° si e^o 1° iam e^o singulari, ac p^ond
 n^o didate: si e^o 2° e^o subia coi, q^o n^o pot didi in se ipsam: q^o illa subia in coi n^o pot
 didi in 1^om, et 2^om: sicut ho n^o didate in hoem, et leum.

Ego absie p^oreo, hic n^o didi p^orie, neq^o uoie, neq^o analoge subiam
 s^o tantu numerari subia p^ontate, i. 1° et 2° sicut numeranti ho, et leui,
 q^o conueniant in alig peccato superiori, q^o didate in hoem, et leum, et r^oo hui^o
 e^o q^o semp recurrit illa dis, q^o sit illud distim, et n^o e^o 1° et 2° subia, si 1°
 n^o pot didi, q^o e^o singulari, si 2° n^o pot ei didi in se ipsam: q^o hic nil subiate p^orie
 didate, s^o tantu numeranti subie p^ontates.

Arg. 1° Atlas deuitit subiam in 1° et 2° q^o hic dat aliq^o distim
 subiate. R^o Atlas numerasse 1° et 2° subia p^ontates, n^o t^o dixisse illas conue-
 nire in alig peccato coi: sicut numerati ho et leui: et t^o dum numeranti hee
 duo, et didunt inter se, q^o dex aliq^o peccatu coi humanu, ru hoij, et leui,

Urg. Ariles dicit 1us esse mag. subia, qm 2us. qd dicit aliqd p^odicatum
sicut in 1° et 2° subia. R^e Pluim dixit 1us subia esse mag. subia, sol qd scin
et exerceat n^o uo qd est iam ga tam subia si 1° qm 2° in uo^o subsistenti, ac sub-
tandi accidit, sicut tam etate e ho, at rate, qm huij singularij. et hinc euidenter
scote sol 2us subiam didi in 1°, sicut ho didit in Pluim, et Pluim: et n^o dari aliam
subiam q^o didit in 1° et 2° sicut n^o dari alij ho q^o didit in hoem, et in Pluim neg
uioce neg analogice.

Arg. 2. subia e p^oratij d 1° et 2°. qd abstrahit a 1° et 2°.
R^e dicitur aut e p^oratij p^o abstrahit, neg. q^o et e contratta tam in 1° qm in 2°. sone
an, ga n^o dari subiate, qd sit abstracta a 1° et 2°. subia, sicut n^o dari huna
qd sit abstractum ab ho, et Plu.

Int. 1°. subia singularij het dicitam p^orietem a 2° ga 1° sub-
stantia subitac accidit, n^o uo 2° qd p^o didi subia in 1° et 2° q^o huij dicit
p^orietatib^{us}. R^e negans, qd 2° subia in 1° et substat acciditib^{us} signa-
te ga sicut subitac signate, ita et subitac signate, sicut ho n^o het dicitam p^ori-
etatem a Plu, ga Plu e ueribily exerceat, ho uo signate.

Que sicut ho in 1° n^o didit in 1° et 2°. hoc e in hoem Pluim, et
singularem, ita et subia n^o didit in 1° et 2° s^o e omio, q^o numerate ho
Cois, et ho singularis, i. Pluim, et Pluim ita, ita et numerate subia Cois, q^o e
2° a^o subia singularis, q^o e 1° qm dicit aliqd dicitur subiate, qd abstrahat a
1° et 2° subia.

Des didi subiam sm se in 1° et 2°, s^o d^o. ga illa subia q^o
didit sm se t^o 1° t^o 2°. qd recurreit ead dicit. R^e illam subiam sm se n^o
e^o 1° neg 2°, s^o est subiam, sicut ho sm se neg e Cois, neg singularij, s^o
tantu at rate s^o d^o. ga ho sm se n^o didit, s^o ho, q^o e aliqd Cois didit
in hoem singules: qd et subia n^o didit sm se s^o 2°. subia q^o e Cois didit
in 1° q^o si singulares.

Sectio. 2^a de Proprietatibus Subiæ.

Sex proprietates subie numerat Philo, 1^a e n ee in subto, so hae d conuenit sub-
ia n pntati. 2^a e pntati uiore, q n competet soli subie, ga et accia uiore p-
dicat. gre ha dua n si pntates, ga conueniunt alie ppter subiam pntalem.
3^a pntates e scarie hoc aliq. scarie rem pfecte existentem p se, q conuenit
oi et soli subie. 4^a e n herie contraria pnta. 5^a e n suscipere mag, et mi-
nus, qd etiam, so hac pntates, et conuenit pnt, ga tam qntas e qd etiam, q-
libet minima pars, qntas qntas.

6^a tam pntates e suscipere contraria, ut subtm, qd, et ultima-
tum. hac e pntates simplo in subie pnti, ga conuenit oi soli, ac semp vno dia-
xotali separato a corpore, et qntas eubheristica sol suscipiunt contraria, ut q, et n,
ut q, et tamqm subtm ultimatu, ga ai dicit qd ad ad Compositum, et qntas eubh-
istica ad subtm, qd suscipit contraria, ut qd, et ultimate.

Arg. 1. ares, et passioes si suppositoru singulariu: go 2^a subie, ut
pote ares, n pntati possunt pati contraria. Ex dist. ares ares, et passioes si pnta-
terum singularium in au exercito, cond. in au signato, neg ares, et sic subie ares
e susceptilia contrarioru in au signato, sicut hoc ares e rabilis in au signato. Sint.
Calum e subie, et tri n suscipit contraria: go 1^a. Ex calum suscipere contraria
logi. 1^a. par, impar, orientis, et Occidens, sursum, dorsum, 1^a.

Arg. 2. ignis e subie, et tri n pot suscipere frigs contrarium: go sus-
cipere contraria n e pntates subie. Ex dist. min n pot suscipere frigs p se, et in ioe
subie neg. n pot passioes, et in ioe talis subie q postulat calorem, cond. min ga sat
ditus pot aui calis, et frigs in eod igne, qd aum.

Arg. 3. suscipere contraria e pntium subie: go et erit illius pnti-
etas ee contrariam alteri subie, sigd ignis e contraris aqua. Ex neg. cori, ga ignis

per se, et quod subiectum non est contrarium aquae, sed ratio glaciatis, i. caliditatis, quod est contrarium alteri
glacitati aquae, nempe frigoris.

Respondeo unitatem, et falsitatem, et contrarium, et in eodem modo potest suscipere ueritatem, et falsitatem sustinere: ergo suscipere contrarium non est proprius solius subiecti. Respondeo neg. min. quia pro modo set uerum non potest esse falsum, nec set falsum potest esse uerum, quia semper respicit illud instans temporis, et quod probata fuit, sed de hoc alibi, Deo fauente. Adde Deum esse potest suscipere contraria extingui, nempe odium, et amorem.

Sectio 3^a

De genere summo Subiecti generalitatis.

Praediximus nunc in eodem quodam loco in continuatione huius praedicti, et ideo nunc Respondeo quod summu[m] esse subiectum completam, feritatem prout dicitur a fortuitibili, et infortuitibili Corporea et Spuali. I. quia prout sic participat subiectum agere, et uocare prout dicitur; dicitur non eodem alio quod superius subiectum: ergo subiectum completa feritatem est genus summu[m].

Arg. 1. subiectum est potest d. Deo: ergo quod summu[m] dicit et abstrahere a subiecto increata. Respondeo 1. subiectum prout analogice d. Deo et subiecto increata, quia dicitur suppositio entitatis. Respondeo 2. et facit subiectum generalitatem dicitur esse feritatem iusta conditionem praedictam, quia illius in praedictis solent attendunt ad entia creata.

Int. iusta dicitur fortuitibile, et infortuitibile differunt genera: ergo non conueniunt in eodem genere. Respondeo fortuitibile, et infortuitibile non conueniunt in eodem genere subalterno, sed in eodem genere summo subiecti, et in hoc se intelligendum est Antea.

Arg. 2. res spuales non possunt constare genera et dicitur, quia non constant materia: ergo subiectum spualis non potest componi ex genere, et dicitur, ut sit generalitatis. Respondeo rem spualem potest constare genera, et dicitur, quia hoc non sumptur arguit materiam, sed solus requirit conueniam in genere, et dicitur in specie: ergo non repugnat rei spuali.

Arg. 3. si subiectum est genus summu[m] ad subiectum corpoream, et spualem, sequitur quod sit longior corporea in corpore, et longior spualis in spiritu. Respondeo subiectum si summu[m]

ph^t

tur, ut quod sumum, neque est corpus, neque spiritum, quia abstractit ab utroque, sicut al abstractu
 neque est rate, neque irate. si tri sumum, et ut contrahit, tunc longior a corporea, et spualy
 in rōe subia, quia contrahit longior ad corpus, et ad spiritum, sicut al longior est rate, et irate.
 te. si tri iam sumate subia contrahit subia corporea est essentia subia, et spualy est
 est essentia subia; sicut hoc est essentia al, et leo est essentia al.

Aug. 4. Subia corporea nil includit propter maiorem, et frām: quod non compositum
 nite ex grā, et tria. acq̄ lōis non possit pati quod sumum subia. De dicit: aij: nil indu-
 cit nisi maiorem, et frām phice, cond. metho neg ams, et sic includit quod sumum subia p su-
 am dicitur corporea. alij quod est a possibilitate subia rōum ad metham, ut quod sumum
 tum resexuamij.

DISPUTATIO 3. de proutio Quantitatis.

Sectio 1. Quid sit Quantitas.

Definitio Quantitatis est se extensum — i. eas extensum potest ad lūm replendum
 remouendo aliud corpus ab eod lō, et hoc est essentia quantitatis. Et quia essentia alicuius rei con-
 tit in illo, quod est eius distinctiuū talis rei, et in illa recipere, sed extensio aptitudinalis
 potest ad lūm replendum est lūm distinctiuū speciei in genere. Unde illa recipere
 cat; quia unum est dicitur quod est quantitatis est aptum ad replendum lūm, et quod est aptum
 ad replendum lūm, est quantitatis: quod in extentione aptudali potest ad lūm forit
 essentia quantitatis.

firmat quia extensio potest ad lūm est radix omnium proprietatum quantitatis,
 nempe diuisibilitatis, mensurabilitatis, et glitatis, et hoc est radix proprietatum est ip-
 sa essentia rei: quod est extensio potest ad lūm replendum sit radix proprietatum
 quantitatis est ipsa essentia illius.

Nota 1. Subiam, et accia matia, yg albem sol occupare tuam rōe
 sui Qti, et n rōe suis. Nota 2. Subiam sine qntē hēic figurā entitativam, et n
 organicam, q sol fundat in qntē radicale. Et alii dicant sol figurā situationem
 fundari in qntē, et organicam in sola subia mati.

Inst. Qlitas nō ems p se intensum: gō neg qntā erit ems p se ex-
 tensum. Rē neg (suj. dicitā rāō ē dāre plēs qntē, q n sunt intensas, yg. poten-
 tia, figā, tē, at iō nulla dāre qntā, q n sūt aptitudinalē extensā p ordē ad
 occupandum lūm, ac p iud in hae extētiōe (consistit rāō frātis qntis).

Quor. 1. qntā sit p pū effis qntis? Rē ē redere subiam
 extensam in ordē ad occupandū lūm. P. qā effis frātis alicuius frātis ē ipsat met
 frā applicata subio apte: sō qntē applicata subio eam redit extensam in ordē
 correspondendum lūm: q hīc ē qntē frātis qntis, sicut qntē frātis albedinis ē redere
 album.

frātis Sed ut claris innoteat hīc effis frātis qntis sciendū ē 4. dāre extēti-
 ois. 1. ē entitativa. 2. p ordē ad totum. 3. potentio aptitudinalis p ordē
 ad occupandum lūm. 4. ē ipsa extētiō actus in lūm, hōc extētiōis reperiri-
 tur in qntē, sō n in oibz consistit rāō frātis qntis, subiam apperit p sequentes frātis.

1. dō extētiō entitativa invenit in qntē, sō n ē rāō constituti-
 va illis. P. 1. pars frātis qā extētiō entitativa, consistit in eo qd res hēt
 ples pē distis componentis unam entitem, itat una pars n sit alia, sō hoc re-
 perit in qntē qā consistit partibus distis: gō rāō P. 2. pars frātis, nempe qd
 in tali extētiōe entitativa n consistat essia qntis, qā ē subia mati, et accia
 hēt hanc extētiōem entitativam independentē a qntē, sī n subia exeret
 a qntē, adhuc hēt suā pē entitativā: gō in hae extētiōe entitativa n consi-
 stit rāō frātis qntis.

2. dō extētiō p ordē ad totum ē n ē rāō frātis constitutiva qntis. P.
 qā extētiō p ordē ad totum, nō ē, qā hēt pē serialim ordinatas,

ga pot Angly q impulsu dicerie unione illoru partium subiatum si-
ne contactu corporu phici.

Arg. 2. Quantitas e au existens in Subia: go illum facit autu replen-
tem lum, et n aptitudinatu. R. neg. vni, ga ei illud e autu in aia, et tri n illum facit
semg autu intelligentem, sd potatu, et aptitudinatu intelligentem; ga replere lum autu
e qd Congens, et potu illum replere e qd emiale Quanti, sicut intelligere autu e qd
Congens; et potu intelligere e emiale aia.

Arg. 3. Qntas p se ipsam facit subiatu autu replere lum: go n illa
redit aptitudinatu replentem lum: sicut alio facit subiatu autu album, et n aptitu-
dinatu tantu. R. neg. vni, ga Qntas replot autu lum qd ubi circumscritiuu; et n
p se ipsam, ut dicemus in metha, Deo adspirante. Arg. 4. etia Qntas e abia: go
n e respectiva in oia ad lum. R. neg. vni, ga hic vis in Qnta p oia ad lum e
transcendentalis, q n tollit etiam absolutam Qntas.

Arg. 5. etia rei consistit in eo, qd e prius in tali re, sd extensio in
oia ad lum e posterior extensioe in oia ad totum: go in extensioe p oia in
ad totum consistit etia Qntas. R. dist. mai, etia rei consistit in eo qd e prius quic
neg. in eo qd e prius spifice, et distinctiue, fona mai, sicut etia hoi n consistit in ali
qd e prius quic, sd in tali qd e prius spifice. ita site extensio ad totum e prius quic
ce in Qnta, ga et conuenit subia mali. at us extensio aptitudinalis ad lum e prius
spifice, et distinctiue in Qnta, ga illi unice conuenit sicut rate sed hoi competit.

Sectio. 3.

De Deuotione Qntas in suas spes.

Didite Qntas esse sumpta in discretam, et continuam. Qntas discreta definitur
— cuius pars nullo coi tione copulatur subdidite haec in num. et dicitur, sd hoi qn-
tas discreta n e pntaly, ga e compositum q accens, sigd n heit ullam unione inter pars,
q n e unice neg heit ullam compositioem, qd clare pet in oia, q constat

sono, ordi syllabarum, scioe, tempore, q̄ durat, motu, q̄ p̄uente, q̄ oia n̄
 faciunt unū p̄ se. id diuū ē d̄ n̄o, q̄ componit̄ ex unitatibz, et negotibz, q̄ faciunt
 unū p̄ acc̄iō. Q̄ntas continua partit̄ in permanentē, et Subsitiuam, Subsitiua
 ē illa - cuius p̄es totae sūt n̄ existunt, s̄d una post aliā - haec Q̄ntas h̄et duas sp̄es
 i. temp̄, et motum, Q̄ntas subsitiua ē n̄ p̄ntat̄, q̄a mot̄ s̄ sit q̄dam ad n̄ ē ex-
 tensa p̄ se, s̄d tantū p̄ acc̄iō, s̄a libertate q̄ant̄, s̄a debilitate ipsius, s̄a r̄iō-
 tentia p̄nti, q̄o mot̄ p̄ se n̄ ē extensū, neq̄ sp̄es Q̄nt̄. firmat, q̄a mot̄ inclu-
 dit negotiū s̄titaniz existētia partium. q̄o ē compositū p̄ acc̄iō, ac p̄ (s̄i) n̄
 p̄t poni in p̄nto, id diuū ē d̄ tempore.

Q̄ntas Emanens definit̄ illa - cuius p̄es existunt totae sūt - didi-
 tur e. in lūm, et pond̄, q̄ n̄ sūt sp̄es Q̄nt̄. P. d̄ lo, q̄a h̄ij s̄ sumit̄ p̄ sp̄atio imagi-
 nario, et h̄a ē q̄d regiū, s̄ sumit̄ p̄ p̄uentia, q̄m h̄aet res, et p̄ q̄m respondet sp̄atio
 et h̄aet p̄uentia lonḡij. Ubi, q̄d sp̄icat ad aliud p̄ntim. Et t̄m h̄ij p̄t s̄m̄i p̄ illa
 adiacētia corp̄is, seu aeris continēt̄ ad corp̄ contentum, et ē h̄ij. P. et d̄
 pond̄e, q̄a pond̄ ē grauitas d̄sum impellens corp̄: s̄d h̄aet grauitas ē q̄litas
 ut infra dicem̄: q̄o pond̄ et n̄ ē Q̄ntas p̄ntat̄.

Didit̄ 2. Q̄ntas manens in 3. sp̄is, i. Lineam, superficiem, et corp̄.
 Linea definit̄ Q̄ntas unā h̄aet dimētiōem - i. q̄a longitūdē. Superficies
 ē - Q̄ntas duplēm h̄aet dimētiōem - alteram q̄a longitūdē, alteram
 q̄a latitudē. Corp̄ - ē Q̄ntas h̄aet triplicē dimētiōem - 1^{am} q̄a longitu-
 dē, 2^{am} ad latitudē, 3^{am} ad profunditatē.

P. igit̄. dari h̄as 3. sp̄es Q̄nt̄: q̄a etia Q̄nt̄ conyitit̄ in aptudali
 extētiōe p̄ ordē ad lūm replendum. s̄d q̄libet ex h̄ij sp̄es h̄aet extētiōem
 distintam ab alijs: q̄ ostēdit̄, q̄a linea h̄aet sol̄ extētiōem p̄ ordē ad longitūdē.
 superficies h̄aet extētiōem, tam q̄a longitūdē, q̄m q̄a latitudē: Corp̄ h̄aet ex-
 tētiōem, tam q̄a longitūdē, q̄m ad latitudē, et p̄funditatē: q̄o q̄libet ex
 h̄ij sp̄es h̄aet distintam extētiōem ad lūm replendum, ac p̄ ind̄ s̄ inter se dist̄.

Arg. 1.º linea, et superficies si entia in (ompl)ta; qd componunt corpus: qd n̄ si uia sp̄s Qntij. P̄ dist. ari, linea, et superficies si entia in (ompl)ta q̄tinu, in diuisibiles, (ompl)tinu diuisibiles, neg. ari, et in hoc sū n̄ componunt corpus, q̄tinu si diuisibiles, s̄ q̄tinu, in diuisibiles: et p̄t sic n̄ si uia sp̄s Qntij.

Arg. 2.º sp̄s dicentes quō n̄ ordant ad compositionem alteri sp̄s, s̄ linea, et superficies ordant ad compositionem corporis: qd n̄ dicunt quō summū Qntij tamqm̄ uia sp̄s. P̄ dist. mai, sp̄s dicentes quō n̄ ordant ad compositionem alteri, in ea rōe, in q̄ dicunt quō. Tōd; in alia rōe, in q̄ n̄ dicunt, neg. mai, et sic linea, et superficies s̄t dicunt quō summū Qntij, q̄ diuisibiles, in q̄ sū n̄ componunt corpus; s̄ tantū q̄ in diuisibiles in q̄ rōe n̄ si sp̄s Qntij.

Arg. 3.º oēs dimensionēs Qntij, si longitudo diuisio sumpta, q̄ aliter n̄a ē longitudo circa unam p̄m tantū: superficies ē longitudo circa duas, corpus uō circa 3.º p̄s: qd sola linea ē uia sp̄s Qntij. P̄ neg. ari, q̄ linea q̄muis miles multiplicata numqm̄ faciet latitudinem, neg. q̄ funditatem, q̄ etate ē in diuisibilib; tamqm̄ latitudinem, q̄m q̄d q̄ funditatem, et s̄t ē diuisibilib; q̄d longitudo q̄ ordem adqm̄ ē linea, et uia sp̄s Qntij.

Arg. 4.º nullum quō p̄tate q̄ nome adiectiuū d̄ sua sp̄e in abstracto: s̄ Qntij p̄tate p̄ nome adiectiuū d̄ linea in hac p̄tate. P̄. 1.º linea ē extensa, siue q̄nta, qd linea n̄ ē uia sp̄s Qntij, et id̄ cum d̄ superficie et corpore. P̄ neg. min. q̄ uia p̄tate ē hoc, linea ē Qntij, supradicta p̄tate ualeat s̄, atq̄ hoc, lineatum ē extensum, siue q̄ntum. P̄ die in illa p̄tate affirmatiuam extensioem tamqm̄ p̄tate, et n̄ tamqm̄ extensioem Qntij, et sic tam uia ē illa p̄tate, linea ē extensa, q̄ q̄nta, atq̄ ista, hūmilitas ē uia sp̄s.

De proprietatibus Qntis.

3.º p̄prietatē Qntij fieri numeranti. 1.º ē n̄ h̄re (contrarium), 2.º n̄ s̄p̄ suscipere mag. et min., s̄ hoc duā n̄ si lignorum p̄prietatē, qd et conueniunt

subiecta, 3° pprietate, qd sui qntem, vel dicantur aqles, & inaqles, et hoc e pprie-
 tas simple, qd componit oi soli, ac semp qnti, s^o ut hoc sit ua pprietat, iu q nrij
 3° postulat conditione, L^o e, qd itigati qd conueniam, qd si deus tantum puenet
 uiam qntem, adhuc erit aqly alteri, n qd aute, s^o tantu aptitudine, sine qd
 postulantiu, et conueniam.

2° Condicio, qd hoc aqly, & inaqly det itigi sui magnitudine in qnti-
 tatiuam, et n sui effectiuem essentem, qd in hoc sui et Essona dicitur si in se aqles,
 at unq ho e alteri aqly, et hoc inaqly hoi, 3° Condicio e qd hoc aqly, & in-
 aqly, sit r^o sui, L^o r^o ipsius qntij pprie, q^a et dua subie^o aqly qnti, si inter
 se aqly, at n r^o sui, s^o r^o ipsius qntij.

In hac aqlytate fundati r^ote fundati relati frati aqlytati, et r^ote
 fundati in conmensura^oe auti ipsius qntis ualia. Note in hac r^otem aq-
 lytati n coincidere i r^ote conuenia, qd qntij palmaris h^ot conueniam
 i qnti bipalmaris, et in n h^ot ad illam r^otem aqlytati, qd e illi inaqly
 h^ot relati aqlytati e r^ote, si uersate in duq qnti, r^ote totales r^ote aqly,
 qd p^o qntij dum st in toto, st indifferentes, ut sint aqles, & inaqles, r^ote
 totij, ac p^o aute p se n h^ot aqlytati, & inaqlytati.

DISP. 4^a
DE PRATIO QUITATI

SEC. 1^a

Definitio & didite Qlitas
 Qlitas dicitur a ho id q res dicuntur qles.

Qualitas definita a thō dicitur q̄ res dicuntur ḡles — hęc d̄fio sic dēt explatē
— ḡlitas ē ens p̄ale p̄plens, et p̄ficiens sub̄iām creatam in cōtendo, et
operando — p̄ hanc d̄fioem sic accommodatam excluduntur oīa alia p̄ntā
ḡlitas n̄ p̄p̄it hęc d̄fio, q̄ ḡlitas sp̄ial̄ nō p̄ficiat s̄m̄ sub̄iām, q̄ n̄ hēnt re-
liḡ p̄rentō.

Sunt dante ḡlitate, mēre passiva, q̄ n̄ p̄hendunt in d̄fioe:
q̄ n̄ ē adq̄ta. P̄ 1° neḡ an̄s, q̄ n̄ dant p̄ō mēre passiva d̄ ḡlita-
tis, nam p̄ō imanentes, v̄g. illus, et uolens n̄ s̄ p̄re passiva, et rece-
ptiva auri, s̄ et s̄ activa. P̄ 2° adhuc admittit p̄ō mēre passiva
d̄fioem ē rectam, q̄ hęc p̄ō sat p̄ficiunt sp̄ial̄ s̄m̄ sub̄iām in esse-
do, s̄n̄ p̄ficiunt in operando.

Definitio ḡlitas in 4^{or} sp̄s, 1°. includit hūm̄, et dispositioē, 2°. natem
p̄am, et in p̄am, 3°. possibilem ḡlitate, et passioem. 4°. fixam, et fixam.
Definitio hūm̄ — ḡlitas b̄i, et male p̄ficiens sub̄iām, q̄ facile adiuu p̄t
q̄ hūm̄ s̄ p̄ficles exclusiois, v̄g. hūm̄ uertutis, aut uitii in uolte, et hūm̄
sūe in illa. Dispositio definita — ḡlitas b̄i, et male p̄ficiens sub̄iām q̄ facile
adiuu p̄t — v̄g. auri amoris, et odii, auri sciē, et opinionis, q̄ facile expe-
lunt.

Definitio natis p̄ō — ḡlitas in uita a nō, q̄ res facile agit et resistit
v̄g. p̄ō nutriendi, succendi, et alia in ali, fortities in ferro, et adamante,
q̄ facile resistit. natis imp̄a d̄fio — ḡlitas in uita a nō, q̄ res facile agit
et resistit, v̄g. diuilitas p̄ō uidendi, et audiendi, multitudo butiri, aut me-
lis, q̄ difficile resistit. possibilis ḡlitas definita — ḡlitas diu p̄manens
q̄ s̄m̄ mouet, et ex motu radicali oritur — v̄g. calor natiuus, passio ē
ḡlitas breui transiens, q̄ s̄m̄ mouet, et ex motu auli oritur. v̄g. calor
subitus p̄ueniens ex metu.

Definitio definita, ḡlitas resultans ex terminatioē

gentis spectate in re aliq. nat. Vg. illa fia et spes externa hauri,
 & ~~leuo~~ leonis. figa d'p'ni. - glitas resultans extrinse gentis sui
 se spectate Vg. triambulus, & q'ambulus, q' n attendit ad man, si
 ue sit ferreo, siue luteo, siue ligno.

Quæ 1. v' hanc distio sit adq'ta. P' affie. S. ga nulla alia
 apparet spes glitatis p'pter 4as numeratas, p'pterea sic colligunt
 spes glitatis, glitas t' aduenit subie p'pter eius e'e, & p'pter eius ope-
 rari; si p'pter eius operari, t' e' prium operari, t' tuis, si e' prium
 operari, t' e' inatum a n'a, et resultat natis p'ia, et imp'ia, t' e' in-
 tum a n'a, s' adq'tum a nostris actibus, et fit huius si e' tuis operari
 e' dispositio, siue a'is.

Si glitas aduenit subie p'pter eius e'e, t' e' dispositio
 exornans, et seruans subie, t' aliud sit operatiua, et resultat
 passiuilis glitas, et passio, t' e' tuis extentionis, et fit fia, ac figa, et
 sic p' inductionem demonstrante e'e 4as spes glitatis. Adte. in 1° subiam
 et diu prium operari, n' in prium, s' totum, et ultimatum, ga sol glita-
 tes si priu' exa operandi; Adte. 2. Subiam, et gentem se ipsis p'ducere
 sua vbi, ac relos, s' hoc faciunt p' emanat'is, et n' p' rigores a'is
 s' glitas tantu' hic loq'mur.

Sectio. 2^a

De pprietatibus Glitatis.

1^{es} pprietates glitatis recenset Philis. 1^a e' herie ctaria, 2ª sususe-
 re mag; et minus. 3^a e' ut sui glitate res dicantur siles, aut desi-
 miles. dua in 1ª pprietates n' si rigorosa ra glitatis, sig. (color)
 medi Vg. uiridis, & caruleus, n' hant contrarium. Dind

poie, et figæ n̄ surcipiunt mag. et minus.

3^a. tñ e' p'prietat abie, et simpliciter
quia uenit oī, soli, ac semp' q̄litate, ad intelligendum e' q̄ad pos-
tulantiam, et n̄ q̄ad aum; q̄a si daretur uicā tantu' q̄litas ad huc
erret sitis, & dissimilit' alteri q̄ad aptudem, siue postulantiam.
Adtē subiar' eē solum siles ingreie et n̄ e'prie, q̄a hoc sol' hēnt
voē q̄litarum, sin' q̄s dicuntē siles subie.

Quar. tñ 2°. v' hae relao silitudis, & dissimilitu-
dinis in opioe (ai fundat' in illa nā specifia q̄litate, v'g. albe-
dini), & in unitate graduale? ut Ream' questionē. Suppono
duplicem dari silitudem in q̄litate. 1°. fundat' in illa nā specifia
qualitatis, 2°. in unitate graduale. 1°. Silitudo reperit' in duobus
q̄litate eiusd' spēi v'g. in duobus albedines, q̄sē siles in ead'
nā, & sint dissimiles in gradibus, hae relao silitudis in nō
specifia e' ead' & relao conuenientia in ead' e'ia ut pēt.

2°. Silitudo, quae datur in qua-
litate est illa, quae fundat' in unitate graduale, v'g. simi-
litudō, q̄ dāi inter duas albedines e'pliter intensas, i.
quae habent aequales gradus intentionis, v'g. ut quatuor
& ut sex, et cetera. hanc similitudini opponit' dissimilitu-
do gradualis, v'g. quae datur inter duas albedines, alte-
ram intensam, ut quatuor, alteram ut sex, et sic habent
similitudinem, in eadem natura specifia, et dissimilitudinem
in unitate graduale.

... His potius.

Res ad quosdam, similitudinem & dissimilitudinem, & ut abs-
trahit a similitudine, & dissimilitudine, fundata in nra specie, et a simi-
litudine, & dissimilitudine, & fundata in unitate graduati ee proprietate
logi, et simple in unitate. P. ga hoc similitudo, & dissimilitudo convenit in so-
li, ac semp unitati.

Replie. et Qntas et subia het similitudem & alia. Qntas & subia ego
hoc n e proprietate sui solius unitatis. P. dixt. an. Qntas & subia het simi-
tudem & alia. Qntas & subia, ppria, neg. inppria. Con. an. ga similitudo
& dissimilitudo, q dant in Qntas & subia. in ead emia n dixt ppria similitudo,
& dissimilitudo, s conuenia. & conuenia, ga similitudo rigurose sol competit
unitate, ut pat in Pto albo, et Pto nigro, q hant ead emiam, adhu sim-
pliciter dicuntur dissimiles, ppter unitates, et hant ead nam, in q con-
ueniunt. human

Arg. adhu 1. ee egle & inegle in Qntas sol fundati in exten-
sione partium, et n in nra specie, et conuenia. Quorum unitatum in-
se: go et ee site, & desite, sol det fundari in unitate graduati, et n in
nra specie ipsorum unitatum.

Re neg. Con. dicitur ratio e, ga egle, & inegle, sol quent a
conuenia, et conuenia sol unitate ab extensioe partium, ga ea co
dicuntur due Qntas egle, & inegle, ga hant maiorem, aut minorem
extensioem partium, at no similitudo in aliquibus unitatibus nra det
fundari in nra specie, v. g. in potentia, pto, et figo, q n hnt graus
in gbus sint sites: go similitudo n pot fundari in sola unitate graduati.
Dico. egle n pot fundari in nra specie unitatis, at ees Qntas
forent semp egle, ga ees hant ead nam speciem.

Arg. 2. septi ex hor duobus albeis posse sit ee sites, et sites

siles in nō specificis, dissimiles in gradibz, q̄ una pot herē 4.^{or} tantum
grūis et altera. 6. R̄. (cond. totum, s̄d absē illa dūc. albedines dent dici
dissimiles, q̄ p̄cipua similitudo, s̄d similitudo puenit a gradibz.

Infer: q̄ et albio intensa, ut octo, et nigredo et intensa ut octo
erunt siles in gradibz, et dissimiles in nō. R̄. neg. illat, q̄ similitudo in gra-
dibz dēt nō nō supponere similitudem in nō specificis, et albio, et nigredo
sint simple dissimiles in spē n̄ pot dici siles in gradibz nisi ad sum in pp̄ie
q̄ grūis n̄ dent comparari grūis in rōe graduum, s̄d in rōe specificis to-
lium graduum inter q̄ litates eiusdē spei.

Urg. si albio, et nigredo sint dissimiles in nō specificis, s̄d et
siles in nō grūis, i. in colore: q̄ hēt retorem similitudis in nō. R̄. neg. Cōis
q̄ similitudo, s̄d similitudo pp̄ie, et rigorose sumit a tria specificis et n̄
a grūis grūis. si tñ uel p̄ concedere hanc similitudem inpp̄iam, et late sum-
ptam in albio, et nigredine, n̄ multum repugnabo.

Quar. 3. q̄mō disparte hanc 4.^{or} speis q̄ litatis inter
se. R̄. P. tell. si sumōr phice disqui retr, si spectenti mathe po-
ste disqui sol uirati. I. q̄ eadē entatis aoris, et partitionis pot p̄tinere
ad dīsa p̄nta. i. uirati tantū distinctioe: q̄ et eadē entatis q̄ litatis
poterūt p̄tinere ad dīsa p̄dicabilia. i. sola uirati distinctioe.

DISPUTATIO V. De q̄dicam. refois.

SECTIO I.

Udent' refoes rates?

Quar. 1. Udent' refoes? R̄. p̄ nunc affie i. tori. I. e. q̄ dārie

aliqua denominationes, quae non possunt fratri provenire, nisi a rebus: quod ostenditur, quod similitudo, et distinctio in duobus albis, sicut Paternitas, et filiationis in uno, et alio, agitatur, et inaequalitas in duobus quantitatibus fratri non oriuntur a fratre absolute, sed relative, quod perseverante eadem entitate absque Patre, quod est Pater, si moritur filius, iam Pater non dicitur Pater, ex eo quod solus perierat illa denominatio relativa patris, id est dicitur distinctio inter duo alba et aequalitate, inter duas quantitates.

De P. 2. quod in virtutibus dicitur retores constituitur Personarum, ut docet Theologia: quod in creatis, ei dabitur retores, quod solus sint accitales et non constituentur etiam rei. Consequenter quod metha agit de rebus, cum sit scia rebus: quod dicitur retores retores referet

Oppositam suam tenent plures ex Antiquis, et Thomas Aureolo, Gabriele Durand. Almaino, in 4. dist. 19, q. 5. art. 1. et novissime P. Martinon de Trinitate d. 25. no. 19. §. globus Arg. 1. ante operacionem illius, positus duabus quantitatibus aque intensis, et duabus quantitatibus agitatur extensis, dicuntur res siles, et agiles, sine ulla fratre relativa: quod retores non sit admittenda.

De dist. autem dicuntur res siles, et agiles sunt, sicut frater, negans, et ratio huius est, quod agitatur, ut quod ut est frater absolute, sed facit subter fratre igne, ut quod album, nigrum, et non facit subter fratre sile, et desimile, quod solus potest relative, id est dicitur distinctio, quod frater, sed facit subter extensum, agitatur, et inaequalitas, fratri oritur a rebus, sicut paternitas, et filiationis.

Arg. 2. obtemperatum, et amatum, fratri denominatur a fratre absolute, id est a cognitione, et amore, quod est ad salvandum aliam denominationem, nisi varia fratre relativa. De ad autem obtemperatum denominari cognatum, et amatum a cognitione, et amore fratri, quod haec forma absolute non habent aliam essentiam